

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011305
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011305.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Michala Antalu a JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. v trestnej veci odsúdeného R. C., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H. XX, t. č. ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 01.04.2022 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/322/2021 zo dňa 17.01.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného R. C. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

R. C. (ďalej len odsúdený) vykonáva trest odňatia slobody uložený a nariadený mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/74/2020 zo dňa 30.11.2010, právoplatným dňa 18.01.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/132/2020 zo dňa 18.01.2021 vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák.

Na výkon tohto trestu nastúpil odsúdený dňa 18.01.2021 a predpokladane ho má po započítaní doby väzby (18.08.2020 - 18.01.2021) vykonať dňa 18.08.2022. Lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní odo dňa 18.08.2021.

Dňa 29.10.2021 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.01.2022 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/322/2021 tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí dňa 1. apríla 2022 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Čo sa týka splnenia formálnej podmienky v prejednávanom prípade (vykonanie príslušnej časti uloženého trestu) krajský súd zistil, že táto splnená bola.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je však okrem splnenia formálnej podmienky nevyhnutné súčasné splnenie dvoch materiálnych podmienok a to, že plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd v tomto smere vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich negatívne hodnotenie z ÚVTOS Dubnica nad Váhom, kde stanovený program zaobchádzania plní iba čiastočne v časti edukácia z dôvodu čiastočne kritického postoja k svojej trestnej činnosti a v časti aktivity vo voľnom čase, nakoľko svoj voľný čas využíva pasívne; resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, pričom záverom hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu je konštatovanie, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie s tým, že podmiennečné prepustenie neodporúča) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený k trestnej činnosti zaujíma čiastočne kritický postoj. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne a resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá, na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Pokiaľ ide o splnenie tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protiprávnej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, ktorú krajský súd vyhodnotil ako nesplnenú, je potrebné uviesť, že už z vyššie uvedeného zákonného znenia vyplýva, že či odsúdená osoba bude alebo nebude viesť riadny život po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere určitú prognózu, po vyhodnutí všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného, pričom táto prognóza u odsúdeného, ako vyplýva z vyššie uvedeného hodnotenia je menej priaznivá, keď existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený nepovedie na slobode riadny život a existuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Zároveň v podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už tá sama o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnutí a vzatí do úvahy aj ostatných ďalších podstatných faktorov, pričom v tejto súvislosti, ako bolo už uvedené, odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne. Krajský súd zdôrazňuje, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnutí páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie,

ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd musí dôsledne zisťovať všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného (najmä osobné a charakterové vlastnosti, postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život a jeho trestnú činnosť) a v nadväznosti na § 66 ods. 1 Tr. zák. zohľadňuje i povahu spáchaného trestného činu a to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 2 Tr. zák.).

V rámci procesu hodnotenia závažnosti trestného činu v zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Tr. zák. je potrebné obdobne vychádzať z kritérií uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák., a to v rozsahu potrebnom na účely podmiennečného prepustenia.

Krajský súd preto zohľadnil aj povahu (závažnosť) prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. U odsúdeného tak v kontexte relevantných skutočností (odsúdený k uvedenej trestnej činnosti zaujíma čiastočne kritický postoj, kontakt so svojou matkou, ako osobou poškodenou v dôsledku jeho trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody nenadviazal a neudržiava, existuje reálna hrozba návratu odsúdeného do spoločnej domácnosti k svojej matke, pričom nie je možné zhodnotiť, či matka naďalej nepocituje zo strany odsúdeného nejakú hrozbu, u odsúdeného v prípade, ak by bol prepustený na slobodu je tiež riziko požívania alkoholu, pod vplyvom ktorého spáchal trestný čin, riziko recidívy je stredne vysoké, ani nie vzhľadom k opakovanej trestnej činnosti, ale následkom požívania alkoholu, v dôsledku čoho odsúdený stráca zdravý úsudok s tým, že v minulosti sa dopustil dvakrát trestnej činnosti tiež pod vplyvom alkoholu) nemožno hovoriť o pozitívnej zmene jeho osobnosti. Krajský súd tak dospel k záveru, že v preskúmvanej trestnej veci neboli splnené také okolnosti, na základe ktorých by bolo možné jednoznačne vyvodiť skutkový a právny záver, že odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život. Závažnosť spáchaného trestného činu, ako aj ďalších uvedených skutočností, ktoré charakterizujú osobu odsúdeného, sú tak v rozpore s jeho inak slušným správaním vo výkone trestu.

Podmiennečné prepustenie je možné aplikovať (použiť) len v situácii, keď má súd dostatočne ustálený skutkový stav, ktorý vyústí do presvedčivého záveru, že odsúdený navonok i dovnútra zmení život v celkovom meradle, nielen vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd zastáva názor, že v predmetnej veci s prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, nie je možné vychádzať z výsledku, že prvok prevýchovy v súčasnosti dosiahol požadovaný stupeň, že by sa od odsúdeného v prípade jeho podmiennečného prepustenia, dalo očakávať vedenie riadneho života. Trest v tomto prípade tak s najväčšou pravdepodobnosťou doposiaľ ešte nenaplnil svoj účel a jeho ďalší výkon je potrebný. Krajský súd v čase rozhodovania súčasne nevzhladol ani dostatočný stupeň resocializácie u odsúdeného, čo by odôvodňovalo podmiennečne ho prepustiť na slobodu bez potreby vykonať zvyšok trestu odňatia slobody.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne mu záveru.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.